

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG)

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési ár:
 Helyben, hához hordva
 Negyedévre 2 korona.
 Félévre 4 korona.

 Vidékre, postán küldve
 Negyedévre 3 k. 50 fl.
 Félévre 7 k. — fl.

 Egy év száma ára 24 fillér.

Megjelen minden nap,
 hétfő és
 ünnepnapon nap kivételével.

 Szerkesztő és kiadóival:
 Budai-nagy-útcza 151 sz.
 (Juhász-ház),
 hova a lap szálleni és anyag
 részére vonatkozó újszr
 jelöket lehetnek.

 Telefon: 141. szám.

Szerkesztésért felelős: **Hollócsy János** | Egy év száma 2 fillér. | Laptulajdonos: a Nyomda-Részvénytársaság

A jövődő választók.

Az az impressziók, hogy a választók számának százpercentes emelésébe, ha ez marad meg a végleges törvény alapján is, — bele szabad nyugodni. Kétféleképpen az ország választó, ha nem is tulok az ország lakosságához képest, de tekintélyes emelés a választók mai számához képest. Kétféleképpen az ország választó éppen százpercentes jogosultsággal fogja magát a közvélemény képviselőjének mondhatni. Kétféleképpen az ország választó hatalmi szóval és kísértésekkel is nehezebb lesz a mindenkori kormányok szolgálatába terelni. S ezért a százpercentes emelés a mi egészen különleges viszonyaink között lekielcsinyelni nem szabad.

De éppen azért nem tudjuk jó szívvel helyeselni azt a taktikát, mely ezt a számot már a tervezetben is alkuval állapította meg, holott ennek a tervezetnek a kormány kikötése szerint nem szabad ultimatum jellegével bírnia, tehát ebből még a kormány is le akar majd alkudni. Az ellenzéki pártok, ha el is vannak rá szánva, hogy beérk a százpercentes emeléssel, amintohgy beérk, bízvást indítványozhattak volna valamely magasabb százalékos emelést, mert akkor legalább csak azt alkudták volna le a konzervatív hajlandóságuk, aminek az elejtésére az ellenzékben eleve meg van a hajlandóság. De ha az ellenzéki pártok a maguk külön felöltségének komoly tudatában komoly pozíciókat teremtettek a legalább a választók jövődő létszámából nem engednek tovább is lealkudni: akkor ebben is meg lehet nyugodni. Vegre is, ha komoly ellenzéki pártok csak olyan elaboratoriumhoz hajlók csak hozzájárulni, mely a választók száma szempontjából az ő felelőségükkel komolyan számol, ennek még a többség is örülhet. Hiszen mindig jó tudni, hogy ebben az országban az ellenzék is tudja felelősségét s nem követel többet a többségtől, mint amennyit megadna maga is, ha többségre kerülne.

S talán az, ami taktikának nem a legszerencsésebb egy várható alkudozás küszöbön, viszont dokumentumnak először az ellenzék komoly felelősség-tudásának igazolására. A kormányra és a többségre, de az egész közvéleményre sem maradhat jó hatással nélkül, hogy az ellenzék összes árnyalatai olyan tervezetben állapodtak meg, melyhez gróf Andrassy Gyula is jó lelekkel adhatta hozzájárulását.

Mert ha nemreng meg joggal mondhatta gróf Andrassy Gyula, hogy nem tud olyan választójogi elképzelni, mely egyaránt kielégíthetné gróf Tisza Istvánt és Justh Gyulát, mi most még

több joggal mondhatjuk, hogy gróf Tisza Istvánnak sem lehetnek ott skrupulusai, ahol gróf Andrassy Gyula megelőzte a csatlakozásban.

Most már nincs arról szó, hogy gróf Tisza István és Justh Gyula álláspontjait kelljen áthidalni, mert ez az áthidalás meg van gróf Andrassy Gyula csatlakozásában. S talán éppen azért választották az ellenzéki pártok a minimumra való lefokozás taktikáját, mert gróf Andrassy Gyula álláspontjában akartak megtalálni az esetleges garanciát arra nézve, hogy bátran elfogadják tervezetüket a kormány is, gróf Tisza István is.

Mindenesetre először a dokumentuma lesz az ellenzéki pártok komoly felelősség-tudásának, hogy választójogi tervezetükben csak odaig mentek el, ameddig gróf Andrassy Gyula is nyugodtan követheti őket.

De ha gróf Andrassy Gyula elfogadhatta ezt a tervezetet, akkor ez bátran mondhatná magát ultimatumnak is. Bármennyire értjük és honoráljuk a többségnek azt a hűségi szempontját, hogy ultimatumokkal diktálni nem enged magának: ez a hűség nem terjedhet odaig, hogy abból is meg föltehessen le kelljen megalkuonia, amihez már gróf Andrassy Gyula is hozzájárult.

Ha pedig mégis alkudni akarna a kormány és többség, akkor tanácsos volna a lealkuvás céljaira a tervezet más parcelláit kikérni. Alkudjanak, amintohgy sajnos, bizonyosan fognak is alkudni, a katonai kívánságok terén, keresnek igazságosabb megosztást az ipari és a földmunkások javára proponált intézkedések között, alkudjanak még több biztosítékot a nemzetiségekkel szemben, de ne nyuljanak egyhez: a jövődő választók számának megállapításához.

Mert kétféleképpen az ország választójogi kevesebbet még sem szabad olyan reformba fölvenni, melyet hatvan-százötöd mulasztás után és beláthatatlan időkre teremtünk meg. — Maradjon legalább egy érinthetetlen pont az ellenzéki pártok megállapodásában: a választók létszáma. Ha a jövődőben az egész ország véleményéről beszélünk, jelenthessen ez száz perccenttel többet, mint ma, amikor egy nevelésesen törpe százalék jelenti a nemzetet.

Hetven év a magyar ipar történetéből.

Az Országos Iparügyi testület hetven éves jubilumát monumentális írodalmi munkával tette emlékeztetővé. Az egyesület igazgatója ugyanis meghívta Galléri Mór igazgatót, hogy az 1912. évi ötvenéves jubilum alkalmából megjelent munka ki egészítésül írja meg az Iparügyi testület utolsó husz esztendőjének történetét.

Ez a könyv most meggyja el a sajtót

„Hetven év a magyar ipar történetéből” cím alatt. A hatvan nyomtatott ívre terjedt vastkos kötet első két íve az első 50 esztendő vázlatos áttekintését adja. Az Ötven év ugyanis, amely ezelőtt husz esztendővel jelent meg, azóta teljesen elfogyott. A becse forrámunkának csak néhány példányhoz lehet hozzáférni nyilvános könyvtárakban, de könyvtárságban egyáltalán nem kapható. A mai generáció számára nem volt tehát főté; leges, dióhéjba szoríva elmondani az első ötven év történetét, meri — mint a kötet elsőháza kiemeli — „a jelen század eredménye és sikere a régebbi kezdések talajából fakadt és oly gyors kapcsolat és összefüggés van a múlt és jelen közötti, hogy ezeket az utal is némi összefüggésbe hozni, elcdzhatlan köztelenség ugyanint jelentkezik a régi és az új krónika egyazon írója előtt.”

Az „Első ötven esztendő” gyűjtőcím alatt foglalja egybe a könyv az Iparügyi testület keletkezését Kossuth Lajos kezdeményezéséből, az 1842 június 4 és 5 napján megtartott alakuló közgyűléstől kezdve, az első magyar iparkülföldön, az inamunkakülföldön a felnött iparosok tanfolyamának kezdeményezésén, a végleges testület megalakulásán, az egyesület által alapított népszerű könyvtáron és Hasi Lapon, valamint az első országos iparosokgyűlésen keresztül az abszolutizmus alatt történt felzárkózást; autám a második korszakot az 1867 ben való újalakítástól egészen 1892 ig, az ötvenéves jubilum idejéig. Ennek a korszaknak a magyar iparoktatás megteremtése, a kiállítási ügy energiás felkarolása, a gazdasági kiegyezés kérdésének beható tárgyalása s ezzel kapcsolatban az önálló magyar jogynk és az önálló vámterület gazdaságpolitikai programjának a megalapozása voltak az Iparügyi testület működésének legkimagaslóbb mozzanatai, amelyek mellett az adóreformnak, a közraktárak létesítésének, az iparörvény revizójának sürgetése, az Országos ipartanács, az iparoktatási tanács, a vasuti iparügyi bizottság, központi hűtőberrel ellátott műhelytelepek létesítésének kezdeményezése, a közszállításoknak a magyar ipar részére való biztosítása, a háziipar fejlesztése, a munkáskérdés rendezése, a kivétel előmozdítása, az első iparoskongresszus és több jelentős szakértekezlet rendezése körül való tevékenységét végzett az egyesület utolsó és sűrűnösödő munkái.

A könyv gerincét természetesen az „Újabb husz év munkája” alkotja. Ez a rész pragmatikus rendszerben, az egyes főbb kérdések összefüggése szerint csoportosítva tárgyalja az egyesület husz éves történelét, amelyet bátran nevezhetünk az utóbbi husz év iparörténetének.

Az első fejezet az Iparoktatás címet viseli. Ezen a téren, nevezetesen az elsőfokú iparoktatás terén, az Iparügyi testület utóbbi munkái végzett fennállásának első felszabadában. Ezt a munkát fejlesztette tovább az utolsó két évtizedben. Az általa 1869 ben alapított budapesti alakó iparkölkölat 1886 ben átadta ugyan a fővárosnak, de ezzel nem szűnt meg befolyása az iskolák vezetésére. A fővárosi iparoktatási bizottságban való képviselése utján egykezett a szakszerű irányban való átalakítás elősegíteni és pedig sikeresen. Tizenkét év előtt az egyesület kezdeményezésére történt az oktatás idejének az egyes iparágak igényei szerint való beosztása, amelyeknek újabb módosításában az egyesület szintén közreműködött. Az egyesületnek régi eszméje valósult meg

az első tanoncotthonok és mintaműhelyek létesítésével, amely intézmény továbbfejlesztésén az egyesület azóta is eredményesen buzgólkodik.

Érdekese adatokat tartalmaz a fejezet az egyesület által kezdeményezett iparkutatói tevékenység, ipari szaktanfolyamokról és ezek fejlesztéséről, a technológiai iparmuzeumról és egyéb idevágó ügyekről.

Az „Irodalmi működés” fejezetében az egyesület hivatalos közlönyéről, a Magyar Iparról — amely 33 évfolyamát járja — a Tallámányok Lírása, a Hazai Beszerzési Források című kiadványokról, a Bárd Kornfeld Zsigmond könyvtárról és még egy sor, az egyesület kiadásában megjelent irodalmi munkáiról van szó.

Igen gazdag érdekes adatokban a „Külföldi ügyek” fejezete, amelyben egyebek közt az 1892 évi zágrábi országos kiállításról, az ezredéves országos kiállítás előkészítéséről, az 1900 évi prisi világkiállításról és a technológiai iparmuzeum vidéki kiállításáról olvassuk hasznos feljegyzéseket. A kiállítási ügyek rendezéséről egész esemő, részben már megvalósult, részben még mindig megszívlelni való eszmével találkoznak, amely mind az Országos Ipargyesületről indult ki. Ki emelkedő része a fejezetnek az Országos Magyar Kiállítási Központ szervezéséről és eddigi működéséről szóló beszámoló, mely arról tanuszkodik, hogy az Ipargyesület által kezdeményezett és vele szerves kapcsolatban működő központ méltó helyet foglal el a külföld hasonló szervezetei között.

A „Törvényelőkészítés” címet viseli a következő fejezet. Ebben a helyzetet az ipartörvény foglálja el, amelynek előkészítésében az Ipargyesületnek éppen úgy vezető szerep volt, mint a revíziójára irányult mozgalmakban és az ez irányban felmerült tervezetek bírálatában.

Az „Iparoktatás, kézzelállítási ügyek” című igen terjedelmes fejezet az egyesületnek egyik legfontosabb és legkedveltebb működési területét világítja meg.

A „Fogalom, kivétel” című fejezet mindenekelőtt az egyesületnek a vasúti kérdésekben való sokoldalú munkásságát tárgyalja, megemlékezően egyebek közt a vasúti áruforgazásra vonatkozó egyesvény, a bérletjegyek reformja, az alsóbb rendű vasutak, az iparnak adható díjazásai kedvezményei, az új díjazások bevezetése, az államvasutak fogalmi bajai stb. kérdéseken való állásfoglalásáról és akciókról.

Ét csak válatos képe annak a gazdag anyagnak, amelyet a könyv írója összehordott s amely magyarázatot becses részlete lesz a dolgozó Magyarországi történetének, másképp legmúltbéli emléke a legelőkelőbb magyar ipari érdekképviselet hatvenötödik jubileumának.

A könyv az Országos Ipargyesület kiadásában jelent meg. Ára 15 korona.

Vidéki városok istápolása.

Szegény az országban, nagyon se gény mindenkiben. Szegény a város, a falu, meg a megye is. A község adózó polgárai az óriási adóterhek alatt súlyos községi pótdadók terhe alatt nyögnek. Az emberek igényeivel lépést kíván tartani a város, a falu is. A magyar városok és községek nagyrésze teljesen vagyontalan. Azok a városok, amelyek valamikor szép vagyonnal és nagy fölényemmel rendelkeztek, ma már csak a pótdó segítségével fél képesek vegetálnak.

Az állam már régóta ígéri, hogy se gíteni fog az eladósodott városok során; ez a segítség azonban még mindig késik.

A kultúra azonban a nagy városokból diadalmasan vonul a falvakba. A petrólium világlátást a légszecs, villany, acetilén stb. váltják fel, sáros, régi utcáikat követel, aszfalttal, sőt faburkolattal pótolják. Az ócska, rozoga kőépületek helyett modern paloták emelkednek. A községek népviselet-i igényei új iskolák felállítását

tették szükségessé. Nagyobb városokban a kórházak létesítése újabb és újabb gondokat okoznak a kevésbé vagyonos városoknak. Ezekhez a közszükségletekhez természetesen pénz kell. Az állam vajmi ritkán támogatja a vidékieket. Az állami jövedelmeknek a fejlődő Budapestet kell kielégíteni.

A vidék mégis lassu léptekkel igyekszik a fejlődés útjára lépni. Ebben a legnagyobb akadály az általános pénzihiány, a pénzdrágaság.

Ha valamely vidéki város utcáit aszfaltburkolattal aknra ellátni, kénytelen nagyobb összegű kölcsönt felvenni. Természetesen ezeket a kölcsönöket jó kamatra adják a bankok és ezen kölcsönök rendszerint nagyon hosszú lejáratúak.

A nagy pénzintézetek nemcsak a kis vidéki takarékpénztárakat és szövetkezeteket tartják a szembükben, hanem a vidéki városokat is.

Ilyen kölcsönökkel több tekintélyes pénzintézet foglalkozik, az illető pénzintézetek, bár meglehetősen versenyt folytatnak egymás ellen, de a községi kölcsönökre nézve titkos kartell áll fenn közöttük. A kormánynak évek óta van tudomása a pénzintézetek ezen együttes eljárássáról, azonban semminemű ingerenciát a bankokra nem gyakoroltat, kénytelen elújni a vidéki városok ilyen módon való kihasználását.

A városok igényei és a kedvezőtlen vagyoni állapotok szükségessé teszik, hogy a községi kölcsönök végrehalására valamiképp rendelkezzenek.

A jelenlegi pénzügyi viszonyok kedvezőtlen volta leginkább azokat a vidéki városokat érinti, amelyek jelenleg egy hosszú lejáratú kölcsön felvételére vannak utalva, mert éveken át fizetetlenek a jelenlegi magas kamattal.

Magérd-melnek az ilyen vidéki városok, hogy a kormány támogatásával meneküljenek attól, hogy a már kedvezőtlen pénzügyi viszonyok következményei alól mielőbb felszabaduljanak.

Ennek pedig az a módja, hogy hosszú lejáratú kölcsönöket a kormánynak a mostani kamattal mellett engedélyezni — nem volna szabad.

A községek köréből.

(E rovatban közreadjuk a legfontosabb híreket szíves közlunk, a felelősség azonban a beküldőt terheli. Szerk.)

A napszamba kldött tanítók Lajomsziszén.

Lajomsziszénl kaptak a következő panaszos sorokat:

A maga nemében párját ritkító megsegényítés érte legutóbb Lajomsziszén község 10 tanítóját. Mielőtt azonban az érdekes, de elszomorító esetet közlőnk, előre kell bocsátanunk azt, hogy Lajomsziszén már körülbelül 10 éve vajdák az iskolák államosítása. Hogy mennyire indokolt, sőt sürős volna ez államosítás, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a község 10 tanítója a tulajdonosi iskolákban kénytelen megosztva tanítani — fele növendékét délelőtt, a másik felét pedig délután. Kétféle ember munkáját végzi tehát egy tanító, félbenyírt idő alatt, 100—160 növendékkel.

Mikor a közsévszék megadattak, bátorogatást vettek maguknak a tanítók arra, hogy az emberfeletti munka elvégzése után — hivatókozva a túrhétetlen drágaságra — egy alkalmas kényvnt nyújtsanak a képviselőtestület elé, némi kis segélyt vagy pótlék iránt. Természetesen a kérelmet elutasították. Kaptak azonban egy jó táncosot: „menjenek el napszamba!”

Az egyik képviselő ugyanis akkor,

mikor a kérelmet tárgyalása megkezdődött, azt mondta, hogy már úgy szines dolgok a tanítókhoz, ráérnek, látni kereskedni maguknak mellettközfalokozást a szünidőben, elég jó most a napszamba — mert 6 és 4 koronát fizet a napszambaosok. Aztán így érvelt tovább, hogy azok félnek drágasági pótdadót, akik nem fizetnek adót — noha fahóna — a községi alkalmazottak hasonló kérelmét is ugyanasok ezen a gyűlésen utasították el.

S. omorú jelenések. A szűkebbül ég, mely országosra ismeretes, még nem oly bántó, mint a helyalacsonyítás. Legszomorú azonban az, hogy a fentemlített gyűlésnek előadó jegyzője, aki egyszersmind az iskolázás élénke is — ha hallotta — nem tartotta érdekesnek a tanítókat arra, hogy az ilyen sérelmek ellen azokat megoltalmazza s azt a hírhedt képviselő urat a gyűlés színe előtt rendretesítőttá volna. Ugy halljuk azonban, hogy a tanítók legközelebb gyűlést fognak tartani s meg fogják kérni az illetékes faktorokat a represszáliak megtételére éppen azon képviselővel szemben, aki iskolázási tag is.

Bizonny! A boldogelméletű báró Eötvös József kultuszminiszter nem ilyen elemekből képelve összerakhatta in a iskolázást.

Sportünnepelely.

A Kecskeméti Athlétiikai Club beületét valott tegnap este a színházban rendezett sportünnepelelyével. Kecskeméti előkelő társadalmu egészen megtöltötte a színházat és ami legelőbb meg volt elégedve. Elvezetes estét szerettek a szereplők az egybegyűlt nézőközönségnek s hiszük, hogy akik látták a tegnap előadást, azok megszerették a tornát, a világ legszébb sportját s talán Kecskeméten is akad néhány bátor férfi és asszony, aki hozzá mer fogni a testedzéshez és mátki — az első réte a súlyos, de neveléséges előité letekven.

Ennyiben van hasznára a helyi sportéletnek a Kecskeméti Athlétiikai Club tegnap sportünnepelely, azoknál természetesen, hogy tegnap este a színházban megjelent közönség nagy élvezetét találta egy nálunk még szokatlan, új sportban.

A színház egészen megtelt s a megjelentek elejétől végig a legnagyobb érdeklődéssel kísérték figyelemmel a szébbnél szébb mutatványokat s a számok után hatalmas tapsokkal adózták a sport művészeknek.

Minek elszámolni egyenkint az egyes mutatványokat? Ha külön külön érdeme szerint meg dicserének mind egy szerplőt, minden egyes gyakorlatot, minden egyes mozdulatot, úgy hasábotak írhatnók tőle s még se lenne vége. Csak azt írjuk, hogy az összbemutomás nagyszerű volt, mindenki el volt ragadtatva, a szereplők is meg lehetnek elégedve a sikerrel, amit ebben a híres alföldi városban arattak.

A Szegedi Torna Egylet bájos női tornászapatát említjük először. Hatalmas taps és éljenzés fogadta őket, de még ha hatalmasabb volt a taps és éljenzés mutatványok befejezésekor. A kedves, bájos szegedi úri hölgyek bámulatos precizitású véghezviteli gyakorlati óriási lépéssel vittek előre a torna propagandáját Kecskeméten. Szépen búsúka lehet hölgyeire.

A Budapesti Torna Club gyakorlataira az volt az egyhangú vélemény, hogy ez már nem is művészet, ez több a művészetnél! Köszönt fejében a derék fiúknak a legszebb sikert kívánjuk a stockholmi olimpián adón.

A Szegedi Torna Egylet férfi csapatát méltó párja volt a BTC-nak s osztozott ennek fényes sikerében.

Birkózó, vívó számok tarkították a műsort, mely úgy pergett le előttünk, mint egy fényes kaleidoszkop. Száz számok is egy a vége: a sportünnepelely kitűnően sikerült.

Az előadás után bankett volt, azután mulatság melőnk csak a reggeli órák és az induló vonatok fűtési vetettek véget. Ha még egyszer megismertük a KAC ezen tornáunnepelely, akkor már bizonyára kecskeméti tornászcsapat is lesz a felvo

sültek között, akik méltán fognak helyt állni a többiek között!

A sportnapaját egészítette ki a délutáni futóball mérkőzés az első osztály Terézvárosi Torna Club II-kombinált csapatával. A mérkőzés első felidejében nagyon meglátszott a kecskeméti csapat az első éjszakai diákrajális s három pontot kapott ellenfelüktől (egyiket I-esből) aminek a második felidő elején a negyedik goal járult. Már úgy látszott, hogy a sujos vereség elkerülhetetlen, mikor megemberelte magát a KAC a visszazsorzatra ellenfelét, Kéri és Dautsch révén két goalt lé a vendégek kapujába. Több goal is eshetett volna, de tegnap a halaszterem valóságos üldözése a KAC-ot. Végeredmény 4:2 a TTC javára.

NAPI HIREK

Szerkesztőség az kiadótól telefon száma: 1-4-1.

Naptár: 1912 év, Junius hó 4. Kedd. Rom. kat.: Réz Ferenc, Protestáns: Kerény, Görögök: 1912 év, Junius hó 22. Bazilika, Izraelita: 1912 év, Szivan hó. — Napkelet 4 óra 5 perc, Napnyugta 7 óra 50 perc, Napozás 10 óra 40 perc. — Holokiste 12 óra 50 perc, éjfel, Holoidnyuga 7 óra 22 perc, reggel — Utolsó negyed 3 óra 30 perc, éjfel.

Létkarás: A központi meteorológiai intézetnek kecskeméti árcsészitő állását szerint a következő idő várható: Meleg, — élvete csapadék, — zivatarok.

A diákrajális.

Szombaton, f. hó elején este zajlott le a mékörtben — híven a hagyományokhoz — a legnagyobb siker jegyében — a diákrajális. — A szines, tarku bakfis álmok valóra váltak egy gyönyörű szép tavaszi estén, pompa és fény töltötte be a műkerti tánc ermet, hol aztán az álmok tovább folytak, mert a valóság maga volt az álmok.

Este 6 óra tájban már egymás után érkeztek a kocsik — hozták a vendégeket. Aztán megkezdődött a tánc. A diák lovagok komolyan hozzá fogtak a hölgyek mutatásához és Zsáka László kitűnő zeneakara egymásután húzta a szebbnél szebb tánc alá való nőket. A csapongó jövedy, mely úgyszólván az egész közönséget áthatotta, az idő előre haladával egyre izzóbb lett. Éjféltájban került a négyesre a sor, amit több mint 150 pár táncolt. A tavasz minden szép virága, minden bróme ott volt a teremben.

Szünóra után újra megkezdődött a tánc. Laci primás bandája farsáhdaltalun húzta a csárdást, kóstolt és fojt a tánc hátré, kitarással. A diákok ki is tetek maguktól és igyekeztek bebizonyítani, hogy van még kedv a fiatalságban.

Aztán jött a reggel. Lassankint távozni kezdtek a vendégek és végre midőn már a nap is félt terítette szugarait a műkert fái felett, véget ért a mulatság. Azaz hogy nem, mert hiszen az ifjú hölgyek bizonyára tovább álmozdáltak a jövedyét, a tavaszt kiesny leány szobájuk fehér párnaik között.

A diákrajális elmúlával elmúlt a tavasz is — így tarjak é a bakfi ok — és fájdalom, olyan soká olyan soká jön el az új tavasz, a jövő évi diákrajális.

Suká bizony! —y.

— Zombory Ida meghalt. Mikor az első hírt hallotta az ember, nem tudta, a könyv szokjon-e a szemébe, vagy a megkönnyebbülés sóhaja szakadjon-e fel a lelkéről. Egy szép emberlet korai vége mindig tragikus és megirratni való, de aki tudja, hogy szegény Zombory Ida a maga nagy és fényes lelkevel már hosszú-hosszu évek óta, kinokolt gyötörve, szenvedésektől kimerülve, szinte állandóan haldozott, annak mégis megkönnyebbülten kell felsajognania: csakhogy megváltotta a jövőtől halál! A mai olvasónak már el kell mondani, de a tegnapi még igen jól tudja, hogy ki volt Zombory Ida.

Az első leány volt Kecskeméten. Iskolás leány korától fogva egész addig, míg a senyvesztő kór ágyba nem döntötte. Nagyvezű, kivételes intellektussal megáldott, sokoldalú képzettséggel felruházott leány, aki Kecskemét város kulturális mozgalmában előrangy szerepet vitt. Tevékeny részt vett ki minden olyan mozgalomból, amelyhez női közeműködés kellett s Kecskemét társadalmi életének szála sok időn keresztül az ő kezén mentek keresztül. A város jótékony és kulturális egyesületeinek erős oszlopa dőlt ki vele s nem mindenütt lehetett az ő régóta érzett hiját megfelelően pótolni. A társas életben már évek óta vissza állt egy hely és várták belé vissza állandóan Zombory Idát. Most már nem fog visszatérni soha. A helyét azonban nem fogják betölteni azert, Emlékében fog élni mindazoknak, akik az ő nagy lelkét megértették, nemes szívét nemes feladatokért feldobogni megértették. A halál hosszú és nagy szenvedésektől váltotta meg, most már legyen neki könnyű a sírhalom, hova egy egész város osztatlan részvétele kíséri.

— A Sajföszövetség hangversenyére, amelyet már lepuukban közlött programmal - f. hó 8 án, szombaton este 8 órakor fog a városi színházban megtartatni, a rendezőség — a városi tanács hozzájárulásával — a helyáratok a következőképpen állapította meg: Az összes páholyok ára 50 százalékkal emeltetik. Földszinten az első tíz sor tálalássek 3 kor. A többi földszinti ülőhelyek ára 2 kor. Emelvényzártszék az első két sorban 1 korona. A többi ülőhelyek és állóhelyek az emelvényen, úgyszintén az összes földszinti állóhelyek a rendes árakon válthatók. A jegyeket kizárólag Szél Nándor ur könyvkezelődesse árulja. Ami esetleg fennmarad, az a hangverseny estején a színház pénztárnál lesz kapható. A hangverseny programja szintén módosul némileg, hogy dr. Kiss József úrnak a rendezőség legnagyobbsajnálására, nem lehet föl. Ö ugyanis, tudvalevűleg a télen, az Uri Kaszinó megnyitói estélyén, véletlen hal esett folytán, várocsuk intelligens közönségnek legősintébb részvételt kelte föl, bordsátortást szenvedett. Ezel a bajával most ismét kinos fájdalommal szenved a napokban alighanem orvosi műtétnék lesz kénytelen magát alávetni. A hangverseny rendezősége azt az érzékeny vesztéséget akként vélte pótolhatni hogy női szavazólér. Kovács Andorné urnót iverte meg, ki a legközelebbi nőgyógyeli előadások alkalmával történt első debutálévol ki váló művészi képpeseknek adta tanújelét, hogy úgyszólván egy csapásra hódította meg az eléggé fnyás kecskeméti közönséget. A program egyb pontjai változatlanok

Értesítés.

Tudomására hozom mélyen tisztelt vevőimnek, hogy ülettemben a mai naptól kezdve kaphatók a legjobb minőségű sifonok, vasszak, köpperek és grátlik, melyeket eredeti gyári árban árulok. Felűn olcsó árak kirakatalomban megiekinthetők. Újonnan érkeztek nagy választékban francia deléu és grendin pongyolák, minden szinben 7-9 korona. Csipke és batist blázok 3 koronára. Csipke galeroók nagy választékban 1-1-50 korona. 12 cm. széles selyem szalag mind n szinben, mástere 50 fillér. — Csipkekelmék métere 30-40-50 fillér. Egész h szűszárú újjas és újjalun fl r keztyű párja 1 korona. Legújabb selyemvászón magánkötés és kész nyakkendő minden szinben, 3 darab 2 kor. Tisztelettel:

Vajda Mihály.

— Halafőzés. Berkovics Herman, a kecskeméti gyűlölgató főtisztviselője június hó 2 án meghalt. Temetése 4 én délután 2 órakor lesz a Kározi úton 20 szám alatti gyászhatárol az izraelita temetőbe.

— Lajosmizse kérelme. Lajosmizse leírásban azt kérte a pénzügyminisztertől, hogy Lajosmizse területét a kecskeméti kir. adóhivatalhoz csatolják. Lajosmizsa ma átírásban Kecekmémet is kérte, hogy járjon közbe ez irányban a pénzügyminiszterrel.

— A budapesti forradalom az Urániában. A budapesti május 23-iki munkásforradalom kerül színele, hó 4 én és 5 én, kedden és szerdén este 8 és 9 órakor az Uránia Színházban. Rendkívül jól sikerült képek mutatják be a munkások és rendőrök vres harcait, melyek lángbaborították a fővárost, az igaztóságot, mely a lelkeket elfogta, látva a véres csatákat, melyeket a főváros ucáin vívtek. Az egyes képsorozatok címei a következők: Izgalom a főkapitányságon. A rendőrség készenlétben. A mentők kivonulása. Katonái és rendőri kordonok a parlament előtt. Felvonuló tüntető csapatok. Eső véres összecsapás. Ostrom az Alkotmány-utcaiban. Tamadások a villa mosó ellen. A barikádok. Nagyszéző utcai küzdelem. Sorúzó, stb. stb. A darab bizonyára nagy érdeklődéssel fog találkozni Kecskeméten is, mint mind-mhol az országban, ahol előadták.

— Csendőrök összpontosítása Budapesten. Illetékes forrásból úgy értesülünk, hogy a fővárosban ismét komoly zavargásokra van kilátás. Evégből titokban ma katonaságot és csendőrséget vontak össze. Pestvármegyéből 400 csendőrt összpontosítottak a fővárosba. A kecskeméti szárnyparancsnokság csendőreit is Budapestre viszik.

— Találattal R. hoesek Károly vasúti éjjeli baktér s tiszgahaj vonaton egy vázont tárcát talált, melyben különböző irományok voltak. A tárcsa tulajdonosa jelentkezett a rendőrségen.

Abonyi csendélet.

— Esküdtészeki tárgyalás. —

Az év elején egy mulatság utáni szép regelen eldurant egy revolver Abonyban. A golyó egy fél 23 éves gazdakegényt talált el, aki súlyos sérülésekkel még jóformán nem sem gyógyult fel.

A kecskeméti esküdtörősség ma tárgyalta azt az esetet dr. Kiss János elnöklete mellett Szavazóbírák voltak Hajdu György és Darcsy János. A vádat dr. Mezeier Tivadar ügyész képviselte.

A vádat szerint Kazinczy István 24 éves abonyi lakos szándékos emberölés kísérletének büntetettével vádolattak, mert Abonyban Király Bélaát revolverrel lölette. Abonyban a munkáségyieiben ugyanis mulatság volt és midőn annak vége lett, hazafelé mentek a legények. A mint Király és Kazinczy kiléptek a kapun, Kazinczy megfogta Királyt, revolvert rántott elő és lölette.

A beidézett tanuk a vádatat szerint adták elő az esetet.

Lupuk zártkor még itéletelozatalra nem került a sor.

Nincs béke.

Ujabb obstrukció!

— Távirati tudósítás. —

A miniszterelnök az ellenékek javaslataira Kossuth Ferencz intézett levelben válaszolt. A védőő javaslat provizorikus megoldását nem fogadja el. Végleges rendezést kíván.

A miniszterelnök azonnal megakartja szavatvatni a felemelt üjonéltánczmat. A választásokat összehal tárgyalattak.

A ellenékek javaslatait tulzotaknak tartja. 80 éves korhatárt kíván. Az ellenékek folytatja az obstrukciót.

